

Sveicināti! Man ir 36 gadi, augstākā izglītība un ģimene Latvijā. Bija savs uzņēmums, tagad strādāju Norvēģijā par kravas automašīnas šoferi. Par algu nesūdzos, pie katras iespējas braucu uz Latviju pie ģimenes, bet īstas drošības un stabilitātes sajūtas nav. Mans jautājums ir tāds. Esmu meklējis atbildi uz jautājumu, kāpēc man par galvu visu laiku maisās sīkas domas, no kurām netieku vaļā. Internetā uzdūros mājas lapai [*adresi nepublicējam*], kurā savus padomus ievieto arī [*vārdu nepublicējam*]. Viņš ir plaši atrodams arī Youtube [*saiti nepublicējam*]. Vai Jūs varētu novērtēt šo mājas lapu un tur atrodamos padomus. Mazliet pamēģināju ieteiktos vingrinājumus. It kā palīdz, bet neesmu drošs par notiekošo, tagad ir daudz pretrunīgu atsauksmju un padomdevēju. Mulsina arī viņu vecums - vai šie jaunieši varētu būt tik zinoši? Būšu pateicīgs par atbildi. Nomoka nekontrolējamo sīko domu plūsma.

Par Lielām Domām.

Labdien!

Ielūkojos Jūsu minētajā lapā – parasts čenelinga miskastes “jauno talantu” forumiņš, meditācijīņas, semināriņi, izbraukuma akcijas – parastā maksas pakalpojumu ēdienkarte muļķiem un neizvēlīgajiem “visēdājiem”, kuriem “visur ir kaut kas derīgs atrodams”. Paklausījos arī Jūsu minēto čeneling-vied-tirliņu. Zēns, neko nezina par “vidi”, “izejvielu” un “ražošanas procesu”, pūlas runāt par “produktu”. Par “akmeni” stāsta aprakstot “ūdenī iekrišanas plunkšķi”. Viņiem visiem “tādiem” ir viens slimības cēlonis, slimības gaita, simptomi un tāpēc viena un tā pati diagnoze – kalpošana melnās hierarhijas zemākajos amatos, kuros nekādas patiesas zināšanas un prasmes nav vajadzīgas – pietiek ar muļķu vidē nodrāztu klišeju - iecienītu teicienu skandēšanu ko noformē ar populāru vizuālu vai akustisku (*tagad jau arī tautisku blūzīti un koklīti pie vēdera*) bildīti un atsauci uz “jaunāko informāciju no čenelinga”.

Viņi, neko nezina par šo efektu izcelsmi un izcelsmes avotu – apziņu, runā par apziņas darbības efektiem un to regulēšanu. Puisis sameta vienā plauktā zemākā (*dzīvnieciskā*) intelekta viļņojumu - “domu” plūsmu ar uzmācīgu melodiju, kas ir pavisam cita ranga parādība.

Viņi visi “tādi” pretrunīgi runā par nomierinošām meditācijām, atslābināšanos, gremdēšanos, garīgajām praksēm un atbrīvošanos no tā un atkal šitā, bet vienlaicīgi arī par “pieslēgšanos” un “enerģiju uzņemšanu”. Viņi jauc cēloņus ar sekām un mērķus ar līdzekļiem, bet visbiežāk iesaka “akmeņus maizes vietā”. Tas, ko viņi piedāvā, kā prakses un vingrinājumus kādu mērķu sasniegšanai, patiesībā ir pavisam citu rituālu elementi un ved pie citiem rezultātiem. **Uzmanības pievēršana** – “meditācija uz” formālo (*to, kam ir forma*) un to, kas ir saistīts ar personību, personības dzīvi un pārdzīvojumiem **nav meditācija, tā ir gribas projekcija**, kas, nomainot līdzekli pret mērķi, attālina no kārotā rezultāta, tāpat kā narkotika, ievēlot atkarībā, atņem arī to, kas bija.

Meditācija ir absolūti bezpersoniska atrašanās Pārpasaulīgo, Pārilaicīgo un Pārpersonisko Kosmisko Garīgo bezformas principu vērošanas stāvoklī. Meditācijai nav mērķa. Meditācija pati ir mērķis. Zemes Cilvēka apziņas attīrīšana no visa personiskā un formu saturošā līdz tādai tīrībai, ka to var pacelt līdz tiem Esamības līmeņiem, kur TAS NOTIEK. Iemācīties pacelties un atgriezties. Meditācijā iegūto nekā nevar pielietot uz Zemes, reālajā dzīvē. TAM NOTIEKOŠAJAM nav sakara ar TĀ izkropļojumu – zemes formu pasaules ēnām.

Meditācija nenomierina, bet pirms meditācijas ir jānomierinās. Miers ir harmonizēts spriegums. Katra garīgā prakse (*arī meditācija*) ir koncentrācija un sasprindzinājuma panākšana, kam postošu pretdarbību izrāda atslābināšanās. Pieminētā sīko

domu plūsma ir kontroles atslābuma sekas – “zirga iejūga grožu nesaturēšana”. Te nav jākontrolē “zirgs”, bet “ceļš”.

Katrs Garīgais Sasniegums tiek panākts ar kontrolētu sasprindzinājumu un koncentrēšanos uz vajadzīgo darbību. Garīgo prakšu elementu apgūšana ir ceļš uz tādu koncentrāciju un spriegumu līmeņu sasniegšanu. Čeneling-vied-tirliņa pieminētā “uzmācīgā melodija” ir nekontrolēta “ideālās dzirdes” izpausme.

Salīdzinot ar saviem senčiem Cilvēces pirmajās rasēs, mēs esam sasnieguši viņiem neiedomājamus Garīgās attīstības augstumus. Katrs esam pavadījuši daudzas dzīves mūsu Garīgo attīstību virzošās reliģijās un to Kultūras tradīcijās. Tās ir panākušas mūsu apziņas kvalitāšu attīstību, kuras, **harmoniskos apstākļos un pareizi (pielietojumos saskaņoti) aktīvētas**, varētu dot atbilstošu labdabīgu rezultātu. To vairs nevar panākt Eiropā, pēc “kristīgās” baznīcas organizētās viduslaiku tumsonības laika, kad baznīca izjauca Dabisko Tiesību uzturēto Kultūras dzīves normām atbilstošu Garīgās Attīstības dzīves kārtību. Pietiekami augsti attīstītai (*ietekmes konsolidēt – kopīgo atšķirīgajā uztvert spējīgai*) apziņai piemīt “ideālā dzirde”. Tā ir spēja atkārtoti izsaukt atmiņā reiz dzirdēto vārdu, balsi, frāzi, domu, vizuālu tēlu, smaržu, garšu, sajūtu vai muzikālu melodiju.

- **Atmiņai nav robežu.**

Jebkurš atmiņas akts ir apziņas vibrācijas nospiedumu – “pēdu” atrašana atstātajā “akašas ierakstā”. Vibrāciju par (*redzes, dzirdes, smaržas, garšas vai taustes*) sajūtu diferencē mūsu smadzenes. Apziņai tādu to atkārtoti izsaucot no “pieraksta” robežu nav un tādēļ tā brīvi transformē vienu sajūtu citā, un tad atskaņo sev vajadzīgā vai patīkamā veidā.

Cilvēkam nav vajadzīgi mūzikas ieraksti un atskaņošanas aparātūras. **Katram Cilvēkam viņa apziņā ir spēja** sev iekšēji “atskaņot” jebkuru dzirdētu skaņu jebkurā ātrumā un skaļumā, pilnībā vai atsevišķos elementos. **Valodas – runas spēja ir viena no šīs apziņas spējas izpausmēm.** Haotiskos un nenormālos dzīves apstākļos (*mūsdienās nekur un nevienam nav pieejami Garīgajai attīstībai atbilstoši apstākļi*) nevar iegūt harmoniju paaugstinošus rezultātus – tā ir aksioma. **Labu iegūst uzlabojot labo, labā uzlabošanai derīgos labos apstākļos.** Haotiskos apstākļos spontāni – nekontrolēti ieslēdzas atsevišķi apziņas slāņi, spontāni sajaucas darbības, tāpēc tām nav labdabīgu rezultātu.

Tāpēc tas, kas ir Garīgās attīstības rezultāts – “ideālā dzirde” tiek uzskatīts par “uzmācīgu melodiju”. Šī “uzmācīgā melodija” nav slikta pati par sevi, bet ar to, ka šajā jomā neizglītots Cilvēks nezin par tās izcelsmi un nezin ko darīt, kā vadīt šo spontāni ieslēgušos apziņas elementu. To, ko vajadzētu mācīties kontrolēt, sauc par nevēlamu un domā, kā ar to cīnīties. Ja tiek nomākta kāda apziņas darbība iegūta spēja, tad tiek bremsēta visa apziņas attīstība – apziņa ir veselums. **Piesienot vienu Zirga kāju, mēs esam piesējuši visu Zirgu.**

Tā šie “sīkie knišļi” – čenelingistu “jaunais vilnis”, dara savus “lāča pakalpojumu”. **Visvienkāršākais veids kā “atslēgt” tādu spontānu “dzirdes efektu” ir apzināti “sev atskaņot” citu melodiju, vai arī saprast, kāpēc “ieslēgusies” tieši tā un tieši šajā brīdī.** Bet vispār tā ir ļoti laba un vajadzīga apziņas kvalitāte, kuras pārvaldīšanai vajadzīga disciplinēta un izglītota prāta vadība. Tāpat nedrīkst bremsēt domāšanu – Cilvēka Evolūcijas ceļu. Ir jāorganizē domāšanu ietekmējošie apstākļi un jādisciplinē domāšanu vadošie mehānismi.

- **Sīkās domas rosās tur, kur nav Lielo Domu.**

Personības apziņā valda Augstākās Triādes Saprāta emanētais intelekts, vai arī “ņirbinās” dzīvnieciskais (*mūsdienu “izglītības” un dzīvesveida rosinātais*) intelekts ar tā sīko

domu plūsmu. Katram no tiem ir cits, atšķirīgs izcelsmes avots, saturs, mērķi un darbības mehānismi. Čeneling-vied-tirliņa piedāvātie “elpošanas vingrinājumi” neko nepalīdz – skābekļa un ogļskābās gāzes apmaiņu regulācija maina **intelektuālās un emocionālās aktivitātes** īpatsvaru, bet ne pašu aktivitāti. Pie tam lēna elpošana (*izelpa*) veicina ogļskābās gāzes atpakaļuzsūkšanos un organismā esošā skābekļa samazināšanu. Skābeklis veicina domāšanu, bet ogļskābā gāze pazemina emocionālās vibrācijas un ieslēdz zemākās čakras. Tāpēc gāzētie dzērieni uzbudina seksualitāti, bet nomāc domāšanu. Lēnā, ogļskābās gāzes uzkrāšanas elpošana tiek pielietota šamanismā un mēdiūmismā, kur tādas elpošanas izraisītais efekts atvieglina apsēstības stāvokļa panākšanu – to, ko tagad viņi “tādi” (*apsēstie*) sauc par “čenelingu”.

Čenelingistu ieteiktie “elpošanas vingrinājumi” neko nenomierina. To dara **koncentrēšanās uz elpošanas kontroli**. Koncentrēšanās – kontroles ņemšana savās rokās organizē domāšanu uz mērķtiecīgo un ar to izslēdz spontāno viļņojumu. Garīgajās praksēs elpošanas vingrinājumi ir obligāta sastāvdaļa, bet tur tie ir vērsti uz domāšanas spēka un skaidrības veicināšanu, organizējot asins cirkulāciju mazajā lokā “plaušas - sirds” un tālāk uz smadzenēm.

Jūsu gadījumā “ir nianse”. Dzīvnieciskais intelekts ir “emocionālās jūras” viļņojuma “putas”. Kad “jūra” ir mierīga – nav vēlmju (*tā, ko mēs gribam iegūt, noturēt, izbaudīt vai no kā bēgam*) – tad nav arī to ierosināto – uzbudināto “sīko”, ikdienišķo domu plūsmu. Tādas domu plūsmas ir liecība par emocionālajiem viļņojumiem – vēlmēm. **Jūsu gadījumā, kad esat norūpējies par nākotni, dzīves pamata zaudējumu un esat atrautībā no ģimenes – nelīdzsvarots, tāds emocionālais fons ir normāla parādība, un, ja Jūsu apskatīto parādību nebūtu, būtu jādomā par psihiskas dabas problēmu – emocionālu trulumu – nejutību.**

Emocionālo viļņošanu izraisa arī hormoni, kas Jūsu vecuma vīrietim arī ir normāla parādība. Garīgajā dzīvē ir tāds jēdziens – “dvēseles miers” un tā iegūšana.

Cilvēka zemāko - personības apziņu pārvalda divi pretdarbīgi spēki – hormoni un centrālā nervu sistēma. Pretdarbīgi tāpēc, ka fiziskais ķermenis ar tā dzīvniecisko apziņu **nav Cilvēka daļa**. Cilvēks nav šis ķermenis. Cilvēks ir tas, kurš šo ķermeni izmanto kā apgērību kontaktiem ar rupjo matēriju. Iemiesots **Cilvēks** uz zemāko – **pasaulīgo** – personības apziņu **iedarbojas caur centrālo nervu sistēmu**. Cilvēka ķermeņa fizisko darbību regulē hormoni.

Ķermenim un hormoniem (*arī*) ir sava apziņa. Tas, ko mēs, neiedziļinoties, saucam par savu pasaulīgo (*es*) apziņu, ir vairāku visai atšķirīgu apziņu mijiedarbību rezultāts. Katram orgānam, šūnai, asins ķermenītim un gremošanas baktērijai mūsu zarnās ir sava individuāla un arī kolektīvā apziņa. Visi tie “čenelingisti” un citi “tādi paši” darbojas ap šo zemāko - pasaulīgo (*kolektīvo*) apziņu.

Ārpus tās, tālu pāri tai stāv īstā Cilvēka Pārļaicīgā, Pārļasaulīgā (*ES*) apziņa, kura zemākajā (*es*) apziņā ienāk atsevišķos labvēlīgos, koncentrētas – sakārtotas un kontrolētas zemākās apziņas brīžos caur to, ko sauc par **Sirdsapziņu jeb Jūtziņu** – “Zināšanu bez domāšanas”, “Zināšanu bez zināšanām”. Tās darbībai nav vajadzīgas smadzenes un centrālā nervu sistēma. Jūtziņa ienāk – “IR” caur Sirdi.

Jūtziņa ienāk tur, kur nav hormonu patvaļas – tur, kur zemākā apziņa darbojas centrālās nervu sistēmas kontrolē - diktatūrā. **Tādu centrālās nervu sistēmas kontroli - diktatūru sauc par “dvēseles mieru”.** “Dvēseles miers” ir labi iejāta zirga bezierunu paklausība jātnieka vadībai. Tur nav vietas nekādiem “dari kā tev ērtāk” un “palutini sevi” un “mīli sevi”. Tā kā **fiziskajam ķermenim tā veselīgai dzīvei** ir savi, no **Cilvēka dzīves**, atšķirīgi likumi, tad fiziskajam ķermenim nav vajadzīgs “dvēseles miers”. Fiziskajam ķermenim, it sevišķi Cilvēka personības apziņas – emociju un intelekta attīstības laikā ir vajadzīga saskaņota un pilnvērtīga hormonu dzīve. Tad hormonu dzīves mākslīga un

vardarbīga apspiešana ir kaitīga. Tad tādi “dvēseles miera” apgūšanas un uzturēšanas vingrinājumi atnes hormonu sistēmas disharmoniju.

* * *

Čenelingistu, pašmāju “Guru” un “viedo pamācītāju” problēma ir tā, ka **viņiem nevienam nav pilnīgu zināšanu**. Tas, ar ko viņi nekritisku “visēdāju”, vieglo, ātro panākumu un eksotikas meklētāju priekšā savos semināros un atklāsmēs “ir viedi”, ir sīku “90 minūšu” grāmatīnās sagrābstītu drupaču patvaļīgas kompilācijas un interpretācijas “tautiskai publikai”. Viņi nezina un nevar zināt, kas ir īstas Garīgās prakses un Īstas Zināšanas, tāpēc, ka viņi visu grib ātri un tūlīt, viņi grib būt uzklauti “Guru” jau tūlīt. Viņiem vēl nav “acu, ausu un mutes”, bet viņi jau grib būt “redzīgi, dzirdīgi un patiesību runājoši”. **Viņus neviens (izņemot viņu “neredzamos draudzīņus”) nav mācījis**. Ja viņi kaut ko būtu uzzinājuši, ja kāds viņus būtu mācījis, tad pirmais, ko tad viņiem būtu pateicis, būtu – “visam savs laiks” – **Cilvēks sāk dzīvot no 40 gadu vecuma**. Pirms tam dzīvo viņa miesa. Tāpēc praktisko Filosofiju ātrāk nevienam nedod. Garīgās prakses nav pieejamas ātrāk kā pēc “dvēseles miera” iestāšanās, kas **normālos apstākļos nāk pēc 40 gadu vecuma**.

Tas, ar ko sava muļķu bara priekšā plātās pašmāju “Guru” un “viedās” tantes (*un nu jau arī jaunkundzītes*), ir nekritiski pagrābstītu šamanisku prakšu (*buršanas*) elementu un apkārt klīstošu mānticības stāstiņu putrojums. **Viņi nezina, kas ir prakse (neviens viņiem to nerāda)**. Austrumos “mlečas” (*rietumniekus*) āšamos nepieņem – par naudu tur tādas “māca” šarlatāni. Visi “tādi” nezina un negrib zināt, ka praksēs katrs elements ir savienots ar citu – to līdzsvarojošu un obligāti papildinošu elementu, (*kuru, kā likums, kā “neinteresantu”, “nevajadzīgu” un apgrūtinošu vienmēr atmet ātro panākumu un “sev dārgā” meklētāji*) bez kura, katrs no tiem nes tikai nevajadzīgas problēmas. **Prakse ir daudzu elementu līdzsvarota sistēma**.

Jau pati buršana un šamanisms, “čenelings”, bet it sevišķi šīs sistēmas elementu patvaļīga, nepilnīga vai nepareiza pielietošana noved pie apziņas kropļojumiem, nervu un hormonu sistēmas disfunkcijas. Savulaik populārā “reikošana” un “cigunošana” ne vienu vien ir padarījusi par morālu un fizisku kropli un novedusi kapā. Tagad medicīnā ir pazīstama problēma – veģetatīvā disfunkcija. **Daudzos gadījumos tās cēlonis ir “viedo padomdevēju” un “psihologu” padomu pielietojums**, kurus viņi sagrābstās moderno “treniņu” un “semināru” apmeklēšanā. Ar tiem (*bieži vien dabisku vecumam vai apziņai objektīvi piemītošu*) apziņas struktūru īpatnību patvaļīga koriģēšana, apspiešana vai tieši otrādi – atstāšana bez uzraudzības, problēmas “pārvieto”, transformē vai, “nogremdējot” uz fiziskajiem slāņiem, atpakaļ saņem kā grūti ārstējamu nervu sistēmas vai orgānu slimības – **arī veģetatīvo disfunkciju**.

- **Jautājums par “vingrinājumiem”, “meditācijām” un “praksēm” nav ēdienkartes vai pavārgrāmatas apgūšanas līmenī** – tas man garšo, to varu atļauties, to es ņemšu, tas ir interesanti, draudzene ieteica, to es pamēģināšu...
Ir “receptes – sēnes”, kuras ēd tikai vienu reizi...

Jautājums par “dvēseles mieru”, prāta un apziņas dzīvi nav apskatāms bez sapratnes par **Cilvēka dzīves jēgu**, konkrētās dzīves apstākļiem un Cilvēka īpatnībām, par transformāciju mērķi. **Pozīcija – “man tā patīk”, “es tā jūtos”, “man tas nepatīk” – nav arguments**. Tas, kas ir “man”, nekad nezina, ko vajag Cilvēkam, kas der Cilvēkam, kā pareizi ir Cilvēkam un kur iet Cilvēks. **Attīstība vienmēr iet caur grūtībām**.

Katrā ģeogrāfiskajā telpā ir tur dzīvojošām apziņām piemērota reliģija (*mācība + apziņa + prakse*) un – **izcilām personībām** domātas Garīgās prakses, kuras, **šim**

personībām, pēc to stingras pārbaudes slepenībā individuāli vada Skolotāji. Masveidīgai un attālināti piedāvātais vienmēr ir postošs.

Austrumos valda kārtība – ja esi piedzimis šajā zemē (*te austrumos*), tad bērnībā apgūsti savu vecāku pasaules uzskatu (*relīģiju un dzīves veidu*), līdz 20 gadiem visā klausī Tēvu un Māti, līdz 40 gadiem stingri pildi visu, ko tev mācījis Tēvs un Māte, izpildi visas savas sabiedrības normas un tradīcijas, audzini tajās savus bērnus, pēc 40 gadu vecuma atrodi sev Skolotāju – atstāj pasaulīgo dzīvi un, ja ar tevi fiziski, emocionāli un intelektuāli viss būs kārtībā, ja tu pareizi apgūsi Skolotāja pasniegto, tad **varbūt, ja šajā dzīvē paveiksies, tu kaut ko sāksi saprast** apmēram tad, **kad būsi pārkāpis 60 gadu vecuma sliekšni.** Rietumniekiem – “mlečhām”, rietumnieku dzīvi dzīvojot, viņu apziņā valda haoss, tāpēc tiem nekāda Garīgā dzīve nav pieejama. Viņi var tikt savaldīti nenopostīt planētu. Neko citu no viņiem gaidīt nevar. **Ja gribi “Būt”, ir jāatsakās no rietumnieciskā.**

Tā ir vienīgā kārtība – viss cits ir šarlatānu un pa-ku-kū jaunkundzīšu pļāpāšana. Čenelinga miskaste ir Evolūcijai nespējīgo atkritumu kaudze Cilvēces izaugsmes ceļa malā. Tur var atrast personību pašapmierinošo (*fizisko, psihisko un intelektuālo onānismu*) un individuālajā novedošo. Čenelinga rosībā esošo ieteikumi nevar dot to, kas nāk kā Visuma dzīvē ieviesta Cilvēka Sirdsdzīve. Tāpēc nekad nerakņājies čenelinga miskastē, neļaujies tukšo iepakojumu spožuma vilinājumam. Aiz tā ir tukšums.

* * *

Cilvēka psīhes darbību “no apakšas” vada hormoni, bet “no augšas” **Cilvēka dvēsele - prāts – NOOS.** Filosofijā ir tam veltīta sadaļa – psiholoģija. **Psiholoģija māca kā ar Cilvēciskā prāta** (*nejaukt ar dzīvniecisko intelektu*) **darbību kontrolē psīhi – dzīvniecisko dvēseli.** Psiholoģija rāda, kādas prāta ietekmes izraisa un kontrolē konkrētas psīhes darbības, reakcijas un stāvokļus – emocijas. **Tomēr psīhes vadība nav “podziņu spaidīšana”** – tieši ar to psīhi samaitā. Katrs psīhes “solis” izriet no iepriekšējiem. No “apvidus”, kurā esat, no “pārtikas” un “akas ūdens”, kustības mērķa un “ceļa” apstākļiem. Esot “tukšnesī” nevar prasīt “vēsu valgmi” baudoša delfīna draiskošanos.

Tā nebūs.

Ir tas, kas **Jums ir nekomfortabli**, bet tomēr ir normāls kā “ceļa apstākļu”, “barības” un “gaitas - dinamikas” kopums. **Nenormālos dzīves apstākļos nevar gribēt normālu psīhi un psīhes komfortu.**

Tā nebūs!

Nevar prasīt no “Zirga” – psīhes to, kas ir pretrunā ar ķermeņa **hormonu dzīvi.** Hormonu dzīvi nevar atstāt pašplūsmā – tie ir “dzīvnieki”, kuri, atstāti bez uzraudzības, “saplosīs” ķermeni un psīhi. **Hormonu dzīvi vada ar dzīves kārtību Cilvēka dzīves jēgas kontekstā.** Cilvēka dzīves jēga ir viņa Cilvēcisko Vērtību attīstībā – pieredzes apgūšanā Garīgo Vērtību pilnveidošanai – Cilvēka augstāko principu izaugsmē. **Cilvēka augstākie principi attīstās tad, kad tiek saprātīgi ierobežoti zemākie.** Saprātīgi – tas nozīmē harmoniski – saskaņā ar dzīves kārtību un Dzīvības ritmiem – uzdevumiem. Vispirms vienmēr attīstās zemākais, aiz tā secīgi nākošais un tā uz priekšu. **Paturot prātā galarezultātu** – visaugstāko, ir jāļauj **samērīgi ar to attīstīties zemākajiem, bet ne vairāk** – tas apturēs augstākā attīstību.

Cilvēka Zemes dzīves sākumā attīstās fiziskais ķermenis, tad psīhe (*no 20 gadu vecuma*), Saprāta emanētais intelekts (*no 30 gadu vecuma*), Saprāts (*no 40 gadiem*) un visbeidzot (*no 60 gadu vecuma*) viņa Garīgā daļa. Katram Cilvēkam, saskaņā ar viņa vecumu, darba dzīvi un vietu sabiedrībā, ir cits galēji sasniedzamais šajā attīstībā, tāpēc arī citas zemākā ierobežošanas normas un kontroles mehānismi. Kas ir pareizi zemniekam – fiziska darba darītājam, tas nav pieņemami inteliģentam. Tomēr arī prāta dzīvē ir vajadzīgs ar to

samērojami attīstīts fiziskais ķermenis un psihe. Problēmas vienmēr rodas tad, kad tiek pārkāpti attīstības ciklu sliekšņi, samērīgums vai arī Cilvēks sāk darīt sev **vēl vai vispār neatbilstošo**, ja Cilvēks iesaistās savai fiziskajai, psihiskajai un prāta struktūrai neatbilstošā dzīvē un profesionālā darbībā.

Katra profesija organizē Cilvēka fizisko un psihisko struktūru. Mainot profesiju, iepriekšizveidotā struktūra nonāk sev svešos, visbiežāk nepiemērotos apstākļos. **Par to Cilvēks maksā ar labklājības zaudēšanu, veselību, diskomfortu un dzīves problēmu saasināšanos.** Katrs Cilvēks piedzimst TUR, kur viņam ir JĀDZĪVO un PAR TO, kas viņš IR. Ja viņš no tā atsakās un tīko pēc cita, tad viņš ar to saposta savu dzīvi, sevi un to Cilvēku dzīves, kurās maisās. Tad viņš nekad nerasniedz viņam šajā dzīvē lemto – to, ko pienācās un varēja saņemt, kā arī ieprogrammē pieaugošu apgrūtinājumu nākošajām dzīvēm.

Izņēmums ir divkājainie, kuriem nav **Cilvēka** augstāko principu, sasniegumu un **dzīves** – viņiem šī eksistenciālo vajadzību apmierināšanas (*pēc Maslou klasifikācijas*) - dzīvniecisko interešu dzīve ir vienīgā un pēdējā – viņiem nav karmas. Viņi nav savas dzīves veidotāji un lēmumu pieņēmēji. **Tādi akli pakļaujas Dabas bioloģiskajam Likumam un spēcīgākā spiedienam.** Divkājainos viņu individuālajā dzīvē vada **spēka likums un stiprākā tiesības**, bet skaita savairošanos vai samazināšanos nosaka biosfēras kolektīvā dzīve ķīmisko vielu aprītē. Divkājainie ir tikai biomasa – olbaltumvielā iesaistītā oglekļa aprites mehānisma elements. Nekādas citas lomas planētās dzīvē divkājainajiem nav. Dzimt – ēst – kakāt – meklēt komfortu – nomirt (*ak jā, un komforta saglabāšanai iegūt resursus – “savaldīt” Krieviju*) ir visu divkājaino individuālistu dzīves jēga. Jo ātrāk viņi sevi (*viens otru*) nobeigs, jo tīrāka pasaule būs, jo vairāk resursu paliks Cilvēkiem.

Tāpēc uz priekšu “kompetenču izglītība”! Platāku soli visu genderu šamaņi, čenelingisti un kāršu licējas! Ar tautisku koklīti pa padomiskā paliekām! Attīstītāku pilsonisko sabiedrību! Lai dzīvo Saeima un ministri! Lielāku NATO! 20% IKP armijai! Grībauskaiti par Gejropas valdnieci! Sankcijas! Vairāk sankciju! Augstāk, ātrāk, tālāk, vairāk!!!!

- **Cilvēka dzīvi vada Taisnīguma Likums.**
- **Taisnīguma Likums darbojas Dabas Likumu Normu Sistēmā saskaņā ar tur esošu Vērtības sistēmas izveidoto Kultūras tradīciju un Cilvēku kolektīvās sadzīves normām.**

Dabas Likumi, Normu un Vērtību Sistēma ir Pār pasaulīgie **regulatori** – nepārejošie **cēloņi** Cilvēku Kultūras tradīcijai - Tautas dzīves – **sadzīves** normām. Šīs sadzīves normas izriet no Dabiskās Kārtības veidotās fiziskās pasaules un Cilvēka Kultūras cēloņu mijiedarbības, kura ir ierakstīta Tautas dzīves pieredzē (*nejaukt ar atkritēju – izstumto mūsdienu Latvijā piekopto dzīvesveidu*) un nodrošina iespējami lielāka Cilvēku skaita Dzīves mērķu sasniegšanu. Tāda pieredze regulē Bērnu un Vecāku, ģimenes locekļu un Cilvēku attiecības sabiedrībā, katra derīgumu, pienākumus un iespējas, kā arī atbildību.

Tādas Pār pasaulīgo Cēloņu un Dabiskās Kārtības mijiedarbības **pieredzes diktētās Cilvēku sadzīves** (*Dzīvības un dzīves turpināšanos kolektīvās darbībās*) **normas sauca par Tikumību.**

- **Tikumība ir Psiholoģijas praktiskais pielietojums.**
- **Tikumība ir Cilvēka hormonālās dzīves vadība.**
- **Tikumība vada dabisku “hormonālās dzīves” pāreju uz centrālās nervu sistēmas dzīvi – “dvēseles mieru”, tālāko personības attīstību un dzīvi “Sirds dzīvē”.**

“Dvēseles miera” iegūšanai nekādi speciāli pasākumi nav jāveic. **Tikumības ievērošanas gadījumā**, pienākot 40 gadu vecumam, “dvēseles miers” pakāpeniski iestājas pats dabiskā ceļā. **Ja netiek ievērota Tikumība vai prāts ir nedisciplinēts, tad** protams, nekādu materiālās, fiziskās un psihiskās dzīves labklājību iegūt nevar.

Visums (*Esamības slāņu mijiedarbības*) ir **Sakārtotība un kārtības darbība, kura projicējas visos savos veidojumos**. Cilvēka prāts ir Visuma augstāko Esamības slāņu veidojums, kurš pastāv un darbojas tik daudz, cik tas saskaņojas ar tur valdošo kārtību. **Kārtība prātā** ienāk ar patiesām Zināšanām par Visuma uzbūvi un darbību. Tāpēc **prātu disciplinē** vecumam atbilstoša, saprātīga pasaulīgās dzīves askēze, apziņas orientācija uz Pār pasaulīgo, Pār laicīgo un Pār personisko, uz kolektīvo un nākotnē nesošo. Lielu dzīves mērķi bērns apziņā parādās jau ļoti agrā vecumā.

Tos nostiprina ar valodas, kustību un muzikalitātes attīstību. **Bērns intelektu disciplinē, orientē un veido vecāku intelektuālā dzīvē**, intelektuālās dzīves vērtību izpaušmes vecāku dzīvē, reāls, rezultātus nesošs darbs, kustību koordinācijas, valodas un runas izkopšana, vecumam atbilstoša saturīga populārzinātniskā un daiļliteratūra.

Jaunībā var pāriet pie **nespecifiskas** Garīgās FiloSofijas apskata. Piemēram, Klizovska “Jaunā laikmeta pasaules izpratnes”, Nikolaja Rēriha un R.Rudzīša darbiem. **Patiesa** vēsture, ceļojumi, piedzīvojumi, mitoloģija, Kosmiskā fantastika un Varoņu dzīve ir pusaudžu literatūras saturs, jūtu dzīves ceļvede un prāta veidotāja. Jaunībā Cilvēks iepazīstas ar Cilvēka Skaistāko Jūtu sasniegumiem Mākslā un Kultūras dzīvē, veido Draudzību, Kolektīvu un Ģimeni kopā ar tiem apceļo Zvaigznes un pasaules – būvē Nākotnes jauno Zemi un jaunās Debesis-ceļ Nākotnes vīzijas. Pieaugoša Cilvēka intelekts veidojas profesionālā izaugsmē, atbildīgā darbā, pienākumos, bērnu audzināšanā, izglītošanā un savas izglītības turpināšanā. Pieaudzis Cilvēks pievēršas Zinātniskām studijām un pasaules uzbūves pamatu apguvei. Sabiedriski nozīmīgu ideju apspriešanai un pārdomām par Cilvēces Kultūras mantojuma saturu. Par Cilvēku vietu Evolūcijā un lomu planētas vēsturē.

Fiziski pilnvērtīgi, psihiski stabili un intelektuāli attīstīti, disciplinēti un mērķtiecīgi, Sirds dzīvi apguvuši pieaugušie var pievērsties Dzīvās Ētikas studijām un Teosofijas padziļinātai apguvei. Katrs laiks nāk ar savu Mācību, “savu Zemi un savām Debesīm”. Katra laika labākie Cilvēki apgūst šo Mācību, tai negatavotie to izkropļo, bet apgūt nespējīgie to apspļauda.

Neviena sistēma nerodas pēkšņi, tā veidojas komplicētības un apjoma pakāpei atbilstoši ilgā laikā. **Komplicētība un apjoms (arī vēsturiskais) sevī ietver formu un kvalitāšu (arī idejisko) daudzpusību un daudzskaitlību**.

Jo apjomīgāka pētāmā parādība, jo vēsturiski, idejiski un skaitā apjomīgākam – daudzpusīgākam jābūt pētnieku kolektīvam un Cilvēka pieredzei. **Globāla un Kosmiska mēroga problēmas var redzēt, pētīt un risināt tikai atbilstoša apjoma un komplicētības – kolektīvi organizētas sabiedrības**. Tāpēc, **sabiedrības kolektīvizācijas pakāpe, tās vēsturiskais, kvalitatīvais un idejiskais apjoms norāda uz to risināšanas spējām atbilstošu problēmu apjomiem**. Un otrādi - kolektīvisma mazināšanās – individuālisma pieaugums norāda uz problēmu risināšanas spēju izžušanu. Vienlaikus tas norāda arī uz to, ka līdz ar ieslīgšanu individuālismā katrs individuālais elements paliek visās jomās vārgāks. Individuālists ir stulbāks, bet, kolektīvismam pieaugot, visi tā elementi kļūst gudrāki.

- **Zināšanas ir vēsturiski apjomīga parādība – kolektīvā darbā iegūta, kolektīvi pārmantojama kolektīvā pieredze**.

Kā Zināšanas ir tikai ar Skolotāju, tāpat lieli mērķi un Lielas Domas Cilvēkus apvieno kolektīvos un Tautās, kur tad tiek iegūti tālākai dzīvei nepieciešamie (*individuālajam neredzamie un nesasniedzamie*) spēki un resursi.

Tā ievirzīts prāts ir nākotnē un telpas plašumā orientēts, līdz ar to ir ieguvis domas un apziņas plašumu, kurā acumirkīgiem vilinājumiem ir maza ietekme.

Laika un telpas plašumā Garīgo un Cilvēcisko vērtību orientētā prāta dzīvē ienāk šo plašumu mērogiem un kvalitātēm atbilstošas domas un jūtas. Tāds prāts ir gatavs stāties cieņpilnās attiecībās ar citu saprātīgu Cilvēku prātiem un prāta darba augļiem, apgūt Cilvēces Gara darbības sasniegumus. Tad Cilvēka prāts pakāpeniski atbrīvojas no pasaules “Es redzu” skatījuma ierobežojumiem, un iegūst “Mēs redzam” skatījuma vispusību. **Visums ir Kopība, tāpēc tur valda Kolektīvisms un Kolektīvais – “Mēs esam, redzam, Zinam un daram” Sirdsdzīve.**

- **Sirdsdzīve ir kolektīvo attiecību veidošana.**

Kolektīvajā, Sirdsdzīvē nav vietas acumirkīgajam, personiskām iekārēm un ar tām saistītajiem netikumiem, kuri ir Cilvēka, sabiedrības un planētas ciešanu galvenie cēloņi. Sirdsdzīve dod mieru un notikumu gaitas sapratni. Notikumu gaitas sapratne mums dod dzīves skaidrību - atbrīvo no šaubām un nākotnes nenoteiktības, kas atviegļina izvēli – dod tai pamatotību. Notikumu gaitas sapratne mainīgajā pasaulē ļauj atrast labāko vietu un rīcību.

- **Mainība ir Dzīves virzības apliecinājums un kustības virziena rādītājs.**
- **Kas nemainās uz augšu, tas mainībā deģenerējas.**
- **Cilvēks izdeg sīkajā – individuālajā, personiskajā.**
- **Cilvēka Radošā Uguns pieņemams spēkā un krāšņumā, pieaug Kolektīvajā.**
- **Evolūcija ir involūcijas procesā diferencēto Kopuma sastāvdaļu vienotības pakāpes paaugstināšanas ceļā notiekoša komplicētāku savienojumu veidošana.**
- **Cilvēka apziņas un prāta Evolūcija ir aizvien augstāku kolektīvā “Mēs” esamības slāņu apgūšana un tur kolektīvās “Mēs” esamības apziņas un darbības telpas paplašināšana.**

Tāpēc Cilvēka apziņas virzība uz individuālo ir liecība par deģenerāciju (atkrišanu no Evolūcijas), bet virzība uz kolektīvo ir Evolūcijas zīme. Līdz ar to Cilvēka domu plašums ir viņa prāta un apziņas attīstībā sasniegtā – pilnīguma mērs, bet kolektīvisma pārsvars pār individuālismu apziņā norāda uz viņa apziņas spēju būt Evolūcijā.

Tur ir visi Lielo Domu Avoti, Sirdsmiers un Sirdsdzīve, kas ir Sirdsdegsme – zāles pret visām sīkajām kaitēm un lielo problēmu pārvēršanas spēks – katra Cilvēka dzīves pamats, labklājības un augšupejas virzītājs.

Lielās Domas ir Cilvēka dvēseles spārni.

Pauls Stelps
Sociopsiholoģijas asociācija